փով Արեւելից եկեղեցիք ան մոլորութեանց դէմ իրենց ընդարձակուած հանգանակները կը դնէին։ Նիկիոյ ժողովոյն մէջ յաւիտենական Խանին աստուածութեանը դէմ հայհոյական վարդապետութիւնը մերժուելէն ետքը՝ իրարու յաջորդեցին, 381 էն շատ առաջ, երեք մոլորութեան ասպարէզք։

ա. Հակառակ աստուածութեան Հոգւոյն սրբոյ՝ որն որ արարած կը քարոզուէր։

բ. Հակառակ ամբողջութեան մարդկային բնութեան ի

Ա.

Կը հաստատուի Հոգւոյն սրբոյ աստուածութիւնը հոգեմարտից դէմ։

Հանդ. — Եպիփանեայ խարոյկ. Գլ. 120, որն որ է գտեալ Կ. Պոլսի հանդանակ ըստ էության։

Πιστεύομεν εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ τε καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων· καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· τουτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς, φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τά τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα, σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφὰς, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Հաւատամք ի մի Աստուած Հայր ամենակալ, յարարիչ երկնի եւ երկրի ամենայն երեւելեաց եւ անտեսանելեաց. եւ ի մի տէր Յիսուս Քրիստոս Որդի Աստուծոյ Միածին որ ի Հօրէ ծնեալ յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս, այս ինքն յէութենէ Հօր, ի լոյս ի լուսոյ, յԱստուած ճշմարիտ յԱստուծոյ ճշմարտէ ծնեալ եւ ոչ արարեալ, յէակից Հօր, որով ամենայն եղեւ, որ ինչ յերկինս եւ որ ինչ յերկրի. որ վասն մեր մարդկան եւ վասն մերոյ փրկութեան էջ յերկնից եւ մարմնացաւ ի Հոգւոյն սրբոյ եւ ի Մարիամայ կուսէն, եւ մարդացաւ եւ խաչեցաւ վասն մեր առ Պոնտացւով Պիղատոսիւ, եւ չարչարեցաւ եւ թաղեցաւ եւ յարեաւ յերիր աւուր ըստ գրոց եւ էլ յերկինս եւ նստաւ ընդ աջմէ Հօր եւ գայ միւսանգամ դատել զկենդանիս եւ զմեռեալս, որոյ թագաւորութեանն միւիցի վախճան։

Բ.

Կը հաստատուի — 1. Հոգիին — 2. Մարդկային Թիւնն ու ամբողջոտս Սպրդինա-

Հանդ. յԱ-ռ-ա-ջ ի է Հայոց 20։ Գ-ր-ծ-ա-ն-ի-ն-ե-ն-

Πιστεύομεν εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ποιητὴν, καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, γεννηθέντα ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, τουτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς, Θεὸν ἐκ Θεοῦ, φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸς ἀληθινὸς ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τά τε ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁρατά τε καὶ ἀόρατα· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα, σαρκωθέντα, ἐνανθρωπήσαντα, τουτέστι γεννηθέντα τελείως ἐκ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου διὰ Πνεύματος ἁγίου, σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἀνθρώποις χωρὶς ἁμαρτίας ἀληθεινῶς καὶ οὐ δοκήσει ἐσχηκότα, παθόντα, τουτέστι σταυρωθέντα, ταφέντα καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς ἐν αὐτῷ τῷ σώματι ἐνδόξως· καθίσαντα ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, ἐρχόμενον ἐν αυτῷ τῷ σώματι ἐν δόξῃ κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.